

LEONTODO

frohe Weihnachten!

1952

DECEMBER

Nro 4

La klarigo de La bildo

anstataŭ la antaŭparolo

La bildo sur la kovrilo estis kopiita de la kristonaska Karto sendita de s-ro Frank Künel, aŭstrano, kiu estas mia amiko. Mi ricevis ĝin antaŭ du jaroj. Lastatempe mi ne aŭdas lian sciigon, kaj mi kore prizorgas lin, ĉar li estas tre maljuna (jam 84 jara).

Kiam mi decidis korespondi kun alilandanoj, kurage mi petis al mia amiko, prezenti tre maljunan samideanon.

Post kelkaj tagoj la amiko montris min anoncezon sur la Sveda Esperanto-Tidningen, kaj fine mi elektis lin kiel mian unuan alilandan korespondanton en Esperantuo.

Li loĝas en VIENO antikva kaj muzika urbo kun siaj familiianoj. Liestas tre malnova esperantisto. Pro lia troa terteco, mi estis ĉagrenita, ĉar tiam mi nur estas komencanto, sed per helpo de samideanoj mi entuziasme tralegis lian malfacilan sed interesan leteron kaj ĝojante sendis respondon.

— Y —

Enhavo

P. 1	ENHAZO K. ANSTATAŬ LA ANTAŬPAROLO	Y.
2	BONAN VOJAGON S-ANO TAKAHASI	
3	私の課題	F-ino M. WASIDA
4	ぐちやうがんもうやら	S-ro S. YAMAMOTO
6	LA VERSAJN ELDIRO DE LA PLEJ MALLABOREMULO	
10	CINDRIGO AŬ ENTOMBIGO	TRAD S-ro N.HAYAKAWA
S-ro T. TUTIDA
12	IUN TAGON	F-ino S. TUTIDA
13	エス語から見た男と女の立場	千葉三郎
14	NE FORGESEBLAJ HOMOJ MIAJ	S-ro O.EGUTI
16	MURMURO EN IU TAGO	F-ino Y.KAYAMA
18	EKVIDO AL AINA FESTO	S-ro N.HAYAKAWA
20	Fabeloj de Andersen の訳について	花口凡太郎
31	みたされぬ日のつぶやき	佳山やす子
32	Kiu mortigis lin?	S-ro K. ŪAKISAKA
34	POSTSKRIBO.	
30	原稿募集	
7	ESP.と親善図画と	EL EKSTERLANDOJ.

Bonan Vojaĝon ! Sano TAKAHASI !

Nia asociano s-ro T.TAKAHASI instruisto de OTARU marista lernejo, ekvojaĝis al Usono per la japana vaporŝipo „Aso-maru“.

Li vizitos usonajn samideanojn ĉe havenoj, kie haltos la ŝipo.

Ni esperas, ke li havu bonan vojaĝon kaj revenu en bona sano post interiletiĝo kun la usonaj esperantistoj.

La antauarango de lia vojaĝo kaj la ŝipateoj estas kiel jene : —

1a.	26-an de Nov.	el Kobe
28		al Yokohama
30		el Yokohama
12-an de Dec.		al San Francisko
13		al Los Angeles
22		al Christobal
28		al Nov Yorko

kaj sekve al Boston, Philadelphia, Baltimore, Los Angeles kaj fine revenos la 12-an de Feb. 1953 al Yokohama.

Lia adresoj:

横浜市中区海岸通り三，9

日本郵船支社壳付 阿蘇丸内

高橋達治

私の課題

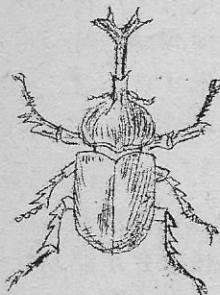
鷺田 ミチ子

人はこの世に生をうけてから何かを求めて絶えず四方に目を配っている。然し、實際一般の人は机に向い本を読み、さて何かを書く段になると、誰もが尻ごみする事が常の様である。それでいて、他人の修得した結果だけが眼につき、羨望の声を放つ。そればかりか逆に嫉妬する者さえ少なくない。勿論、その陰にあつた努力精進を考えては見ないであろう。私自身考える事はあまり好まない。何故なら何時でも何かに追廻され落着いてじっくりと考える時間を持たないためと患つている。それでも自分から求めた事は美しく素晴らしいものにさえ思われ、奥行に移す喜び、楽しさを味うのが好きで如何に多忙な時であっても手を出していた。

私達のエスペラントについては今から数年前に興味をもつたが、何の手掛りもなく今年の5月まで忘れるともなく忘れていた。ところが偶然新聞で講習会が開かれるとの欄を見、希望と喜びを持って毎週出席してきた、そして今は幼稚の様に片言が言え、外国にも友人が出来、喜びを家内中にひろげ、共に喜こんでもうつていて。私達の言葉、そして世界親善の為と近辺の友人に誘の手を出してみたがすべての人は「日本語も満足でないのに英語やエスペラントなんて、とっても…」といって仲々割込んで来ない。又、当町(新光町)には若い農民の集会があるのでその席でも声をかけてみたが、やはり同意してくれる者が一人も無かつた。こういう土地に住む人々の多忙さ、不勉強さ(?)が何か悲しくて哀れなものにさえ感ずる。誰でも老若男女に聞りなく一人の同志が居てくれればなり、お互に励まし合い、訂正し合つて磨きをかけて行く事が出来るのに—と何時も思うが、それも当地では望みのうすいことの様である。そんな事を考えると場所、環境の差が感じられ憎くなる。「結局は然と努力に他ならない」という声も心のどこかで叫んでいる様だ。今誰かに向つて誘の声をかける事は易しい。けれども実行の段になると前記の様な困難にぶつかり、つまずいてしまう。自らする簡易さと他人を動かす難しさとかこんなところにもあるのかとつくづく感じさせられる。それでも普通遊び事に対する誘には必ずいぶん簡単に同意するらしい。それも、自分の現在行つてゐる行動が善であるか悪であるかを考えもせずに。……特に若い者が多く誘われて行く傾向がある。一体に此の人達のレベルは如何であろうか? 問題はそこにある、と言う様な気がする。高いレベルにある人は高い物を求める能力があり、低い人に高い物を求める事は不可能であろう。それらの低い人を引き付けるには、どう考えても無理の様である。であるから才に必要なことはレベルを標準まで上げる事かも知れない。その上で誘いかける。その方法が賢人の在り方だ。といつても未自身それらの事を果す能力がない。それでも未来に大きな希望を抱いている。微力ではあるが自分の熱と意気とで誰かを誘込む事が出来るのだ。——と。

「暗かぬ種は生えぬ」蒔いてもくさって発芽しないものもあり、何かの障害で発芽しないものもある。人は勞をいとつてはいけない。同時に、薄く事を易く考えて行うが、その種が成長する為には、暖かい春の称な日もあり、又冬の称なさびれの日もある、という事を考へているのであろうか。私たちは今、困難をかんじているこの時期は冬であろう。この冬を通過すれば必ずや春の日がおとずれて来よう。春！春！それはいつ私の前に来るのか知ら。春こそ私に幸福を感じさせる時、その時に誇って誇こう。そして今日も早く打解けて話の出来る同志を持とう。それが私に残された課題と想う。

('52. 12. 1)

ぐちやらがんもうやら

Y.

— "Leontodo" estas ja briteanta
stelo en mia koro —

のびがえがらっぽく気が持が悪かつたので、私は眼をさまし、暗中に枕元の上着にはいっている筈のちり紙をさがした。いくらとつくりかえし、ひっくりかえしてもそれらしいものがないし、私はもう既に体を半分以上ふとんから出していたので事ついでに起き上つて電燈をつけた。四時だった。いつもの様に私は、黒い窓のカーテン越しにのぞかれる戸外を見た。暗く冷たい空と煙突の一部が見えた。それから星も一つ二つか光っていた。暗闇の空に浅黄色の星が光っていた。万物清浄とし、寂然としているこの時間は私のいちばん好きな時間。労作と生活の苦惱に疲れた私の肉体と精神は、近頃私としては珍らしい八時間の睡眠により、溌剌たる弾力をとりもどした。もはや、私は頭に枕をするわけにはいかない。この思索に好みの時間、私はレオントードのことを書こう。

まづ、以前からの懸案、"Leontodo" の性格について書こう。大阪と新潟の二人の samideanoj からそれぞれ "Leontodo" の無性格を指摘された karto をいただいた。さきに N-ro 1 を出した時、私はそれに "Leontodo" の性格はかくありたい、と希望をのべたのだが、N-ro 1 は部数が少なかつたので道外には出でなかつた。たとえ送つたとしても、性格についての確たる説明をそれに見出すことは出来なかつただろう。そしてやがて、親切な samideanoj から 2 枚の kartoj を受取つただろう。

今のところ "Leontodo" には、ほつきりした性格はない。嘗々の声をあげてまだ数ヶ月しか聞いていない、いわば "みぞり児" ののである。性格が明示されて、それが好みに合つて、その下に参加する、ということもあるだろうが、漠然

とした集合体が渾沌から秩序に到り、やがて一つの性格が形成されてゆく、ということもある。“Leontodo”は後者の行き方でありたい、無性格が性格という八もある。そんな観方もおもしろいか、と思う。私は命令をかけたくない、またかけられたくない。当分はアンデパンダン（無鑑査出品）ということにしたい。

kunuloj がみな esperantisto だから、行先について戯謔音游ほいるまい。だいたいが継方教室エスペラント版位のつもりではじめたのだが、現在ではそれにあきたらず、エスペラントの総合雑誌にしよう、位に考へている。-et の上にもうひとつ -et がつきそうなしきものだが、夢だけは大きく美しくもちたい。どうにもこうにも仕様のない八方ふさがりの現実に失望させられ、意気沮喪する時、私の enkuri するところは “Leontodo” である。“Leontodo” こそは私の元の明星。何といつてもここには夢がある。希望が湧る。“Leontodo”を草なる organo としか考えてくれない人はそれ以上の協力をしてくれない。私の胸に、一生これを編けたいと考えている人はないのだろうか。現実は暗い。来生のことどころか来月のことすら予測出来ない。だからといって夢にまで現実の暗さの反映がありすぎては困る。だとえ開人の趣味とみえたつていい。平凡の集まりと見えだつていい。平和をのぞむ人、明日に希望をもつ人は集まつてほしい。また、希望をもがたい人も。

だんだんと上手になればいいのだから、下手でもビレードし出してもらいたい。あらだまったく気持では萎縮してしまって何も書けない。少々放言めいたことでも気楽に書いてみることだ。少し位間違つていても、ここではそれについての責任とか節操など追求する人はないだろうから。郷土意識も必要と思う。日本と北海道というのではなく、世界と北海道というふうに考えてもらいたい。古い日本は語りつくされている。そして古さについて北海道自身は青年なので、自己の歴史についてはあまり語れないが、未来については大いに抱負を語ってもいいと思う。この愛する私達の北海道を東洋に於けるエスペラントの繁栄の土地するために、Esp-movado をより盛んにしよう。“Leontodo” が趣味から発展しているとはいえ、やはり Esp-movado の一環である。もつともっと一般を啓蒙し、esperantisto を理解してもらおう。Esp-movado に力を入れることも大切だが、私達の esp-eranto の実力をよりたしかなものにすることも劣らず大切なことである。Esp-下独習でも出来る。言齊人として esperantista をたのしむのもいい。しかし、孤立した esperantisto 或は esperantistaro は Esp-movado の面からみれば無意味である。眞の esperantisto を自任するほどのは人は、社会万般にもつと能動的であつてほしい、何故なら、現状では esperantisto は善良にして無氣力な平和主義者と sinonimo (同義語) ととられかねない。生きること、希望することの困難な世界において esperantisto はいかにあるべきか志ある samideano の寄稿を待つ。

La versajna eldiro de la plej mallaboremulo

Torajuki Tutida

Lastatempe kun la aperigo de nia gazeto LEONTODO, la atmosfero en nia kunveno pli kaj pli vigligas, sed ĉu ni sincere prizorgas pri la gazeto?

Krom la redaktoro mem, kiu el ni povus firme respondi "Jes!" kontraŭ tiu ĉi demando?

Vere, ĉu ni ĉiam ne estis tro malvarmkora al la gazeto, precipe post la finiĝo de eldonado?

Jam nun la N-ro 3 estis eldonita, sed tamen pri kiu numero ni interdiskutis vigle kaj diverse?

Nome ni nur faris budaon sen animo, kaj malsage nur ŝojis, kaj admiris la numeron post numero plibonigitan precipe la kovrilon bele kolorigitan, kaj fine propagandis kaj disdonis al aliaj grupoj kaše fierante pri la sperteco, kvazaŭ ni faris ĝin per niaj tutaj manoj amike unuigitaj, tamen ni ĉiam ne forgesis esprimi la energian penegon de la redaktoro.

Kompreneble ni penige skribis manuskripton al ĉiu numero kun espero, ŝojo, kortuso, kaj iam, iom da emabaraso, helpeme akceptinte tian afablano, sinceran, kaj fervoran peton, kvankam ni suferadis pro verki de nia malsperteco, tial kontraŭ mia tia ĉi eldiro, aŭ estus iuj malkontentaj dirante ke mia eldiro nur estas senpri pensa kaj malprava, ni tamen bedaŭrinde nuntempe kredas elkore miajn decidon.

Efektive, presado postulas al ni multe da tempo, laboron, arton kaj precipe grandegan pacienton kaj energion je kia specia tasko. Tiun ĉi gravan kaj malfacilan laboron ja plenumas la redaktoro mem sola, kaj hontinde neniu el ni povas lin servi pro la sensperteco.

Ankoraŭ pli feliĉege li tutkore ŝojante kaj ŝuante daŭrigas ĉi presadon, sed ĉu ni povos lin lasi pli longe stariĝante sur lia grandanima sindonemo kaj bonkoreco?

Sendube al mi estas necese studi presartom, sed ne
ciuj povas pro diversaj baroj.

Kion ni do ilue devas fari?

Jes, ni interdiskutu pri nia propria verkaĵo u la alian
pli sincere, fervore, kaj profunde okaze de nia kutima
kunsido!

Por tio, anu ni devus bezori tro multe da tempo, sed
ni ankaŭ kuraĝe maršu, en proksima stonto nepre
al ni vizitos bonon, sur Esp- studado kaj movado.

Vere ankoraŭ nun nia verkaĵo estas nur infaneca,
sovaĝa kaj senkolora, tamen ni skribas kun granda
penego. Samtempe ni ofte aŭdas amikecan helpvorton,
ke kompare kun la bela kovrilo, la enhavo estas sen-
karaktera kaj senkolora.

Jes, prave! La kovrilo meniam devas esti la omnia-
ĵo por subkaŝi senvalorecon de la enhavo kaj la intenco
de nia kara redaktoro ankaŭ tra la tiun punkton.

Kia li devas esti por ami L.F. ... kaj aldoni pli
belan glorion sur ĝia frunto kaj fine sur nia voja?

finis

エスペラントと 親善図画と

山賀博士がこの8月中旬、小樽市内の小学校から數十卓の児童图画を有つめ、親善図画交換
の目的で外国に送られたが、このほど洛山各地より相次いで挨拶の便がもたらされた。ここに
掲載しよう。

HELLERUP
la 3-an de Oktobro

Estimata Dr. Isamu Yamaga,

Per tiu ĉi letero mi deziras kore-
danki pro via letero, bildlibro kaj desegnaĵoj.

La desegnaĵoj kaj bildlibro vekis
grandejan ŝojon inter infanoj, precipe la belaj koi
entuziasnis ilin.

Ni sendos al vi la saman nombron
tuj kiam ni estos desegnintaj ilin, ĉar nun estas
ankoraŭ tri frue en la nova lerneja jaro. La plej bel-
aj el la desegnaĵoj ni intencas enkadrigi kaj pendigi
en la klasĉambroj.

Cetere ni laboras por pacifismo kaj
natura nutraĵo por krei pli bonan homaron, sed atentu
ĉar apertos artikoleton pri tio en Heroldo dum la aŭtuno.

Multaj fremdlandanoj vizitas nin
- vi ankaŭ estas bonvena - tiel ke ni ofte havas inter-
naciajn vesperojn ĉi tie. De la Philipinaj Insuloj,
kiuj ja estas en via proksimeco ni ankaŭ havis vi-
ziton, de la urbestro de Manilla.

Esperante ke niaj desegnaĵoj
ankaŭ interesos vin, la infanoj kaj mi sendas al
vi kaj al la lernejo la plej korajn salutojn.

Sincere kaj samidane

via

Karen Bjørnsby
estrino de la
klasĉambro

(Karen Bjørnsby,
Hartmannsvej 23,
Hellerup.
Danujo.)

Kara Sami
Fraŭ
domis al mi
si. Si me
kaj donis a

Country Secondary Modern School,
Blackminster,
Evesham,
Worcestershire,
England.

La 26-an de Septembro 1952.

Kara Samideano.

Fraŭlino Niscon, de la Birmingham-a klubo,
domis al mi kelkajn el la desegnoj, kiujn vi senjis al
mi. Si mem prenis tiujn de viaj plej junaj infanoj,
kaj donis al mi tiujn de la dek unu kaj dek du jaraj,

car en la lernejo
kie mi instruas,
la infanoj aĝas
de dek unu ĝis
dek kvin jaroj.
Bildo de samagaj
geknaboj, el aliaj
landoj, estas por
ili fonto de in-
tereso k plazuro.

Bildoj de niaj
plej junaj ge-
lermantoj; sekvas
ci tiun teleton,
al vi.

Mi estas la
mura esperantistino
en li lernejo, sed
la aliaj stabang,
plejparte estas
simpatiaj. Ricv-
inte, de la lern-
ejestro, la permi-
eson komenci
instrui Esperanton
dum ĉi tiu lerneja
jaro, mi deziras
uzi la interfangon

"Bell Tower"
Evesham.

de bildoj, por pligrandozi la entuziasmon por la lingvo, inter miaj gelemanoj.

Evesham estas antikva, malgranda urbo, ĉe frukt-kultura distrikto, kaj la lernejo staras kvar mejlojn (aŭ kilometrojn) el la urbo, ĉe bela kamparo. La geografioj venas el la multnombraj ĉirkauaj vilaĝoj Birmingham, la plej apuda civito, kie troviĝas multaj geesberantistoj, klasoj, kaj klubo. Estas tamen la vojaĝo, per aŭtobuso, bezonas du horojn. — (al 17.p.)

CINDRIGO AŪ ENTOMBIGO ? Einar Adamson

Estante deposit multaj jaroj sunto de cindrigo nei volas ĉi tie paroli ion pri tia metodo unigita homan kadavron kum la vesta kosmo. Precipe ĉar estas grava kulturdemando mi kuniĝo konstatas ke la cindrigado metodo (kremaciado) tre rapide evoluas en mia lando. En la jaro 1930 ni havis nur 3 kremaciojn (cindrigadojn), sed nun ekzistas 30 kaj 50 estas planitaj. Multioke en mia lando nun estas pli da cindrigoj ol enteroj, kelkoke ĝis 70 procentoj. — (arbetar Esperantisten N-05-6 1952)

火葬か、土葬か

アイナー・アダムソン

早川 昇 訳

私は多年來、火葬を良いとする友人を持つて居るので、率に少しく、人間の死体を広漠たる宇宙に帰する方法の話をしてみたい。火葬法は、我が瑞典に於ては非常に速く進歩しているが、私は、其の事が殊に重大な文化問題であるところから、喜んで確認するものである。1930年に於ては、僅かに三つの火葬場が有っただけなのであるが、今では三十もそれが有って、然かも外に、設計されているものが五十もあるのだ。事實、我が国の多くの箇所では、火葬の方が土葬よりも多く行なわれて居て、数ヶ所に於ては、火葬が 70 % までを占めて居る。

史的研究によつて判ることがだが、私達瑞典人の北方の先祖達は、3000年の間、死体は焼却する事にして来た。それに反し、アラビヤ人とセム人は土葬してきたのだつた。

アラビヤ人の著作家イブン・ファドラン (Ibn Fadlan) は、死人を焼いて

居る北方スノウ
了。其の言

「おめえね
が付くと直
何んせ、眞
「風が吹くと
るだ」 と。
as la vita
poste la
sen prok
La vento
prenos 1
私達の遠
だが、漸
が數百年も
た。且つ又
のだと信じ
居り、且つ
ない事を確
同じ事で御

さて、今
法が最も衛
事にあらね
た形式だと

墓地に当
墓地経費を
空間を要求
ない。加之
ならば荷物
重大な経済
は、衛生的
して居る。
は土地の高
生的見地か

現代的な
い形式であ
置を経る。
は言え、現

居る北方スカンヂナビヤの海賊達に出会つた時、其の奇妙な邊り方に仰天してしまった。其の話に依ると、是れ等北国人の一入は、こう彼に答えたヒ言う。

「おめえ称方アラビヤ人は、實際無考證でがすよ。とても親身な男だらうが、虫が付くと直ぐ称土葬なさるんでがすからね。我達やそうはせんで、焼くんでがすよ。何んせ、真奴を直ぐ称、天国えやりたいんで。」更に其の男は、言葉を續けた。

「風が吹くと一刻の間に、其奴の親方と神祇とが、其奴をお受け取りにいらつしやるだ」と。("Vi araboj estas vere malprudenta popolo. Vi prenas la viron, kiu estas al vi plej kara, kaj enterigas lin, poste la vermoj lin manghas. Ni bruligas lin por ke li sen prokrasto atingos la paradizon" Kaj li daŭrigis; "La vento blovos kaj je momento lia majstro kaj Dio prenas lin al si.")

我達の遠みおやも、こんな風に、その宗教的な見地からして、火葬を眺めた。

だが、漸次我達の国では、屍体を土中に埋める事が始まつた。そして、此の習慣が數百年もの間行なわれ、多數の瑞典人は、土葬を死体滅却の唯一の形式だと信じた。且つ又、長い間には、人々は一般に、こういう形式こそが基督教に合致するものだと信じた。だが現在では、基督教の牧師の多數者さえ、火葬にせよとアジって居り、且つ彼等は、死体の滅却に関しては基督教義が、或る特殊形式を勧めては居ない事を確認して居る。即ち、宗教的見地からは、人体を焼こうが、土葬しようが、同じ事で御座りまする、と。

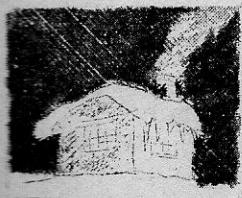
さて、今日の宗教家達の宗教的見地からしても、主な問題は、どんな死体滅却方法が最も衛生的で、最も経済的で、最も審美的で、且つ最も倫理的であるかという事にあつねばならない。そんな見地からは何ん人も、火葬こそは死体滅却の扱まれた形式だという事を否み得ない。

墓地に当たられる土地は、社会にとって高価なものであり、又住民にとつても、墓地経費を市町村元税で納めねばならぬから、夙称である。骨壺と灰だと、大きな空間を要求しないから、骨壺置き場、或は骨壺安置の小森は、大きな経費を要求しない。加々、是れ等は公園に於ても、又或いは骨灰からの病原傳染の危険のない所ならば何處に於てでも、施設せられ得るのである。墓地は大きな諸都市にとって、重大な経済的支出であるから、火葬も亦眞に重大な社会経済的問題である。本問題は、衛生的な見地からしても亦、社会的である。墓地は々々、衛生上の面倒を起こして居る。即ち、墓地から流れて来る水は病原を伝染させ得るものだし、又、人々は土地の高価な爲に、々々墓を掘り返さねばならない。是れ等の掘り返しも亦、衛生的見地からして、不當である。

現代的な火葬によって死体を焼くという事は、審美的には、棺の埋葬よりも美しい形式である。人休は土中に埋められると、後で虫に助けられて、腐敗の化学的廻路を経る。だが、火は清める！ 多くの詩人達は、淨めの焰に関して、歌つた。とは言え、現代の火葬は、早い時代の其れのように、燃えてる火の中で焼くのではない

ある。火葬場では、只、攝氏約千度の灼熱した空気が使われるだけだ。私が
この特別な火葬室の中で、イタリアのロドヴィコ・ブルネッティ (Lodovico
Brunetti) が1873年に発明したインツイテラトーリ (incinerator) と
いう装置に入れて行われる。此の装置は、扇体によって、最も軽い骨の灰を巻き取
ってアツてから、磁石で金金属を集めて、人体の最も重い白灰だけをとどめる事が
出来るように、造られてある。其れは箱の中に入り、是れを入れては、後で、骨壇の
中に置くのである。死体は、最も清いと考えられて居る元素一つまり、灼熱した
空気によつて、灰えお変り召さるのである。(ア)

(tagskribo)

Tun Tagon

Siuzko Cučida

Negis sennurturete.
Mi sidis flanke de fenestro kaj meditis pri
mia meantaŭvidita vundo, per kiu mi malrapide
paſis kaj paſos. En malfelice tiu tempo, mi
ricevis eksterlandan leteron. Dum longe mi
ne ricevis ŝiaj respondon.

"Kio okazis, amikino?" mi legis.

Ho! kiel malgojiga sciigo!

Si skribis.

"Mal felice malnelpis min korespondadon. Mia
filino ne estas sana, pro atako de konvulsio,
si ne povas paroli nek uzi siajn manetojn.
Pro tio mi ne havis tempon por mi mem,
preskaŭ dum 10 monatoj. Sed feliĉe mia
patro helpas min. Do, mi apenaŭ povas sendi
saluton al vi. Pardonu min!"

Plo tiu ĉi letero, mi forgesis nur momen-
ton min feliccon.

Kaj mi kordeziras resanigon de sia etulino.

(11.24.1952)

mal?

エス語から見た 男と女の立場 千葉三郎

日本では、昔から“女ならでは世があけぬ”とか言って、なにか女を非常に大切にしてゐるように思はれます。事実は左様にいぢつていい様です。

ところで、私共の学んでいるエス語について色々と男女の関係を考えてみますと、言葉の上からでは、どうも余り女性を尊敬してゐるとは思はれません。そのことを一、二の例で考察してみましよう。

たとえて言えば、先ず男性一般の呼び名は *viro*(男) と言って一つの独身した語根を以つて表現します。そして男性の各称の呼び名をニ、ミひろってみると、即ち(父は) *patro*, (叔父は) *onklo*, (牛は) *bova*, (犬は) *hundo* となつて居り、夫々固有の名詞を持つてゐることです。

それでは女性に対するはどうか、本末の固有名詞を持ってゐるかと申しますと、女性一般の呼び名は男性語根に附隨して表現されてみます。即ち女性は *virino* です。これは御存知のように男性語根に女性接尾字の “-in” を付けて、初めて女性名詞を造ります。ですから、女性それ自体としての語根はありません。

例えば： *patrino* (母), *onklino* (叔母) *hundino* (雄犬) 等、その他数多くの例はあげられましょう。然しそのいづれもが、男性語根を主体としてゐることです。

このように見て参りますと、女性の存在は常に男性依存によつて成り立つてゐます。そしてそれ自体の語根がないことです。このことは封建的な日本語でもエス語のようないわゆる女性に対し從属的な言葉をあえてゐません。唯、次のような場合は余り性別によつて呼ばないことがあります。しかし、そうかと言って、それで女性の独立性が認められてゐるのかと申しますと、仲々左様に容易に認めては居りません。その場合も男性名詞によつて、女性をも含めて的一般的呼び名であると言ふ事です。その呼び名といふのは、動物や魚類、鳥類、それから爬虫類のようない下等動物の場合で、そついふ場合は余り性別をハッキリさせません。即ち：*kato* (猫), *kolomb* (ハト), *limando* (カレヒ), *hamo* (蛙), *timako* (カメ) 等々です。だからと言って雌雄の別を付けていけないと言ふ訳ではありません。おとぎ噺や学術的なものには、よく性別によつて表現することが多いと思ひます。その場合、勿論男性語根に女性接尾字 “-in” を付けて、その別を明らかにします。

このように男性主義を余り強調しすぎると、あるひは女性の方からおしゃかりを受けるかも知れません。“私達にも男女平等の権利がある。”と。全くその通りかも知れません。それで女性のため、その平等に値するような言葉がないものかと一応せん索してみましたが仲々適当な言葉が見付かりません。強いて言えば“ミモー”といふ接頭字によつて表現される男女両性の呼び名でしょう。例えは：

gefratcīj (兄妹), gepatroj (両親), gesinjorej (紳士淑女)。
それにもしても、その主体が男性語根を中心として形造られてゐることですから、
ここにも尚女性が自分の平等を主張するだけの力がないことです。

せんじつめると、エス語では女性に独立した言葉を与えてゐないこと、あくまで
男性依存であること、これは何をおいても明らかどころです。これらの表現は單
にエス語の單語の簡略化から来た造語上の一つの方法であると言えばそれまでのこ
とですが、しかしそれが人造語であると言っても、それは矢張り一つの言葉であ
る以上、社会的な事象の影響を受けないわけには行かないものと思ひます。ザメン
ホフがその社会的事象を如何に受け、言語上に男女の社会的関係をどのように反映
させたかといふことをここで一應考えて見たいと思つたのですが、上記の言語表現
からだけでそれを類推し、結論付けるのは無理かと思はれますので、それはいづれ
のことになりますが、ともあれ、エス語の世界では女性の独立は今の所仲々のこと
で、言ふように容易でないと言ふことでしょう

(27. 11. 22)

Neforgesebaj homoj miaj

江口 音吉

先月は小樽エス界の今昔感を書いたが、今回は自分がかつて会ったエスペランチ
ストの事を鬼ひついだまゝ續けてみたい。尚これは malaperinta samideano
ばかりでなく、現存の同志についてでもある。先づオーに我等の会長山賀勇氏。
昭和 11 年の日本大会が札幌グランドホテルで開かれた時、大会の模様を 16 ミリ
で撮影してゐた博士の姿がみられた。そして同年 12 月札幌エス会のザメンホフ祭
が明治製菓に催された時、福田、高橋兩君と自分も出席したが、この時も参加され
てゐたと記憶する。小樽市の花園町ガニ大通に山賀眼科病院の出来たのは昭和
17.8 年頃であつだらうか。自分は病院の前を通る毎にエスペランチストの山賀先
生ではないだらうかと思つてゐたがそれを聞くわけにもゆかず、そのうち機会が
あることと思つてゐた。終戦後、池島、三浦兩氏の要望もあつて腋坂、藤川兩氏
と先生を訪ねたのであった。かねてから Revuo 誌上で先生の歎心なことを知つ
てゐたが、果せる哉、快諾を得て今日の会が生れ出たのである。印象深かった“子
ドリ”に於けるザメンホフ祭、昭和 23 年 7 月の岡崎氏を偲ぶ会、北海道大会、其
他毎週火曜日先生宅を会場とする例会等々、我々会員は多大なる helpo を要けて
ゐるのである。相沢治雄氏、札幌エス会及び北海道聯盟の重鎮である。昭和 8
年オホカ北海道大会が千代田ビルで開かれた時、南桜駅に練星旗をもつて迎へに行
つた時始めて面会した。その前から energia な氏の事は聞いてゐた。あまりに
知られすぎてゐる同氏か永年の一貫したエス語への情熱は多辞を要しない。昭和

21 年豊
思ふ。こ
14 丁目
成長され
のトマト
入にはも
田氏歡迎
も出札し
れてみた
強さを示
れた。札幌
たとミ宅氏
濫発には我
論は全く傾
せて頂きた
のは昭和 8
入宅へ案内
町の中で同
島貫清子氏
人の家にあ
作品をのせ
大川晃氏。最
ある寄託誌
ねた。井川良
のことを語
して、あとか
て駅迄同志
今も印象に深
久保歯科医院
Hedau, m
atendu !
の間 interpa
afero と
にあつた氏の
であった同氏
鳴海氏の主導
算鶴に同氏を
万朝報社迄、尋

21 年豊原定鉄で戦後始めての北海道大会が開かれたのも氏の努力の大なるものと思ふ。この時受付をしておいた青年が相沢氏の息子さんと聞いて驚いた。氏が南4条14 丁目に住んでおいた時分訪問したことがあるが、この時の knabeta がすっかり成長されたといふことは我々のエス語の kariero も年月を経たものだ。大会席上のトマトの心書きも當時としては珍らしい御馳走であった。 浪越春夫氏。この入にはもう一度エス会の席上で食ひたいと思ふ。昭和8年7月福島町玉乃屋で、岡田氏歓迎会があった時、札幌から出席され klara な声でエス語を話された。自分も出社して浪越指圧療院に氏を訪ねたことがある。Revuo 誌上につづけて投稿されておいたこともあり、大会席には不在参加をされ、常にかはらぬエス語への関心の強さを示されてゐる。 三宅史平氏。昭和11年札幌に於ける日本大会で東道された。札幌駅で三度も simprezento をした自分である。先程も名前を承りましたと三宅氏に云はれ、如何に会話に興をあげてみるとはいえ simprezento の満発には我乍ら驚く。大会大学に於ける原作、翻訳を通じてのエスペラント文学原論は全く傾聽すべきものと思つた。あの時の講義をもう一度読上で再現させて読ませて頂きたいと思ふのです。 管原慶一氏。仙台市宮城電鉄の売店に同氏を訪ねたのは昭和8年10月である。同氏につれられてエス語で babil 乍ら林木町の知入宅へ案内して頂いたりした。“Mi bezonas necesejon!” などと、繁華な町の中で同氏を面喰はせたりした自分は無遠慮な samideano でもある。

島貫清子氏。管原氏を訪ねた夜、仙台エス会の例会が猿小路の土井晩翠氏の親戚の人の家にあった。その時の出席者の一人である。会話も上手。前に Revuo 誌上に作品をのせたりしておいた入だ。島貫氏曰く、“Via vizito surprizis min” 大川晃氏。盛岡エスロンドの gvidanto、公会堂うらの井川医院に水曜日例会がある書と誌上で知つておいたので駅をでるやすぐかけつけた。大川氏外敷入集まつておいた。井川氏は耳鼻科の先生、あとから二階の会合にみえた。大会のこと、vojago のことを語った。盛岡ロンドの foto 及び機関誌 MER を贈られた。これを縁として、あとから MER の購読者ともなつた。例会が了つてから、岩手公園を通じて駅迄同志の入々が送つてくれた、みんな Tagigo をうたつた夜の盛岡の町、今も印象に深い。これは同じく昭和8年のこと。 久保義郎氏。新潟市学校町の久保歯科医院の待合室に飛び込んだ。ピンセットをもつた久保氏が出て来た。“Hediau matene mi venis el OTARU.” とやつた。“Momenton atendu！” と患者の診察をすました氏が間もなくやって来た。同氏としばらくの間 interparolado である。かへりには “Estoutan laboron por mia afero” と subskribo 入りで詩集を贈られた。終戦後迄満州で活躍され、軍務にあつた瓦の消息を誌上で知つてゐる。 鳴海要吉氏。秋田雨雀氏と小学同級生であった同氏はエスペラントの大先輩でもある。その頃新短歌をやつておいた自分は鳴海氏の主宰する「新緑」といふ歌謡の読友であった。昭和7年4月上京した時、巢鴨に同氏を訪ねた。恰度朝の出勤前であったので、同氏と一緒に勤務先銀座の万朝報社迄、歌謡エス語のことを探聴したものだった。「新緑」誌上にはいつも短

歌のエスケープのつてねだ。『Penan matenon』 Al tressaj lukumoj nasceno,
la nova mateno』は『お早う、もぎだての朝氣が呼びかける。新らしい朝が
呼びかける』と訳したものである。その外、メーテーの大うねりどこか僕の生涯に
似てどぼけた大うねり、時モア作品のエスケープが毎号巻頭をかざつてねだもつた。
似てどぼけた大うねり、時モア作品のエスケープが毎号巻頭をかざつてねだもつた。
似てどぼけた大うねり、時モア作品のエスケープが毎号巻頭をかざつてねだもつた。
似てどぼけた大うねり、時モア作品のエスケープが毎号巻頭をかざつてねだもつた。
似てどぼけた大うねり、時モア作品のエスケープが毎号巻頭をかざつてねだもつた。
似てどぼけた大うねり、時モア作品のエスケープが毎号巻頭をかざつてねだもつた。
似てどぼけた大うねり、時モア作品のエスケープが毎号巻頭をかざつてねだもつた。

(12月 10日)

Murmuro en iu tago

F-mo Yasuko Kayama

I. Sinnmortigo kaj horo

Tu pensis atakis min kiama mi iudis boaton sur lago. En
la verda klara akvo, mi teruriĝis sentinte ĵan fortan. La penso
estas jene : sinnmortigo estas infuita de horo. Ĉiuj estajoj,
kiuj vivas en la mondo, estas cirkauplenitaj de brakoj te
granda "tempo", nome, ili estas sindoniintaj sian ĝion-vivo
morta, juneco, maljuneco k.a. al granda "tempo" kiu iradas
al la Eterneco. mi pensas ---- al la animo sopiranta morton.
horo donas delikatan forton, kiu fariĝos aŭ navo aŭ penso.
Certe sinnmortigo bezonas horon.

Antaŭ melange, mi rigardis la filmon "Vivo estas valoro".
En la filmo, estis la sceno, ke gesinnmortigontoj devis ŝangi
momente siajn opiniojn pro la plaudo per ŝtoneto forjetita en lag-
eton. Certe en tiu ĉi okazo, momento, nome, horo savis ilin.

Se oni havus longan libertempom nek iaboro, nek devo, kred-
ebie oni ĉagreniĝos. Unue, oni faros volonte la taskon, kiun
oni deziras plenumi kutime, sed baldaŭ oni envos pri tia vivado.
Plibroj horo devigas nin returni al nia koro. De tiam, mal-
feliĉe komenciĝas. Se oni profunde pensas sin mem, kiel
multon da propraj malpluzureco oni trivas en si mem!

Hela vivo maskiĝas el amo, kaj amo ankaŭ maskiĝas el kredo
al si mem. En vivo, kio ne havas sian taŭgan laboron,
oni ne havas al si kredon, estimon kaj amon. Malĝojinda
tiu koro neas tuton de horo kaj spaco, kaj elektas merton
kiel solan savon.

Mi scias multe da kompatindaj junaj homoj, kiuj sim-
mortigis kun tia penso.

II Horo kaj virino

Iu penso atakis min, kiam mi estis trikanta Ŝtrumpeton
ĉe fenestro! Tio estas, ke viro ĉiam ne estas limigita de
horo, sed virino ----- limigita.

Ĉar, ĝenerale virino okupas sim ĉiam en trea tasko
en sia hejmo. Sekve si ĉiam vivas kun horo. Sed ĝenerale
viro havas sian liberan tempon, de kiam li finis ofcialan
horon (tio estas nomata "ofico"). Tio estas vera vivo.
Kaj tio kreskiĝas ĉiun viron. Senkonscie, ili staras eks-
ter horo. Kiel feliĉa tio estas! Sed tiu ĉi mia penso
ne estas vera, ĉar tio havas influon de temp kaj loko.
Ĉu jes?

~ Daŭrigota ~

(daŭrigita de la 10a paĝo)

Do, ĉi tie, en Evesham la gekunaboj, plejparte, eĉ ne
aŭdis pri Esperanto, ĝis mi mencii, kaj Komencis ĝin
instrui al ili. Vi komprenos ke mi deziras ke la
esperumento, instrui la lingvon, sukcesos, por ke mi ricevas
la permeson ĝin instrui, venontan jaron.

Kun ĉiuj bondeziroj por la sukceso de
via laboro,

mi petas,

Tre sincere via,

Edna Fuller. (Sinjorino)

編者註 この他にも二通(12月10日現在)到着しております。

これらものせるべきと思いますが、頁数と時間に余裕がありませんので割愛致しました。

Ekvido al Aina Festo

Kobori Hayakawa

Aŭtunaj lumecoj kaj solecoj mi vidis tie. Ĉirkaŭigante de brunaj paŝtejoj, la larmofluo de venkita Diablo fluadis de nekonata nuba nordo al la arozanta Pacifiko. Tiam unu de Ainaj festoj nomata "Ŝišam-Kamui-nomi" sin prezentis preter iu sabla monteto en la malsupra bordo de Mukau Rivero.

Jen kalkulis 1a tempo 9-an horojn antaŭtagmeze je la 5a de Novembro, 1952. Ainaj ge-maljunuloj vestitaj de "acuši" vestoj kaj kapkovritaj de "sapaunbe" je viroj aŭ de "aiebano" je virinoj, iom post iom kolektiĝis en 1a festejon, kunportante ceremoniajn ilojn. Ili murmuris al si mem, ke "Tondro-dio sur 1a marmezo ankoraŭ ne diras adiaŭon al "susam"-ojn suprenirigi 1a riveron, bedaŭrinde".

"Šišam" aŭ "susam" estas 1a momo de iaj fișetoj vivantaj en la ĉirkaŭa maro, kaj fiș-kaptadi ilin kui nasoj en la rivero estas unu el produktomanieroj de 1a Aino de antikva tempo. Por la fișkaptado, 1a festo devenis.

La unua festo en ĉi tiu tago estis por preĝi al Vulpo-dio fișkaptadigi ilin multe da "susam"-oj suprenirontaj.

Baldaŭ kelke da maljunaj Ainoj manfaris faron ion grandan. Sidiĝante en fajrejo, ili due arangis 3 lignajn pendajojn ("inau"), detranĉante trunkojn de salikoj. La unua "inau" estis farata por "Huči-Kamui" (Fairo-dio), kaj post tiu 3 nomataj "Čehotokakep" por la riverenfluejo, la sekva nomata "Ki keparuse" por "Pet-kor-kamui" (Rivero-dio). Estas timarkinda por mi, ke 1a Ainaj ankau komprenis ilin Dioj mem,

Do, 1a altaro estis simple farata de enmetit-

anta salikbranĉo kaj 2 starigitaj, kaj 1a pendajoj estis apogitaj al 1a enmetitanta.

La "Kamui-nomi," kiu signifas oferon de sakeo al Dio, kaj drinkado kun Dio, komencigis de 1a 10-a horoj. Dum 1a ceremonio, 8 maljunuloj ĉirkaŭ-sidiĝante oferon respektplene drinke proprii sakeon post ofero per bastoneto ("ik-pasui") al Dio. Kvankam jen sidiĝis 5 maljunulinoj iom aparte de maljunuloj, unu iom junu nur servis virojn per sakeo. Jen nur estis sursur' kaj movetoj:

La dua festo okazis sur alia riverbordo kontraŭflue ĉirkaŭ 160 metrojn de tie. La tempo estis ĉirkaŭ 1.30 posttagmeze. Starante sur la bordo de 1a festejo, mi rimarkis 2 nasojn ("Urai") parte lumigitajn de autuna sunbrilo. La festejo estis preter-kabano ("Inun-ēise"), el kiu Ainoj iri por kaptadi "susamojn kaj sekigi ilin kune kun virinoj per la aranĝo de sekiga stango ("Susami-kuna") preter tio. La faroj de ĝemaljunuroj en 1a 2a festo estis ĵus sama al la unua.

Kiam mi starigis min por reveni mi an konatulon, la suno nordkolore jam ekmalheleĝis. Mi manprenis maljunulinon, kaj hidetante murmuris jene,

"Ho, vi vidos multe da fișetoj! Ĉar via Dio "Kandorkamui," promesas al vi pri tio."

Por via kompreno de miaj ĉi tiuj vortoj, tie mi aldonos iom. Mi aŭskultis de iu maljunulo, ke ilia "Dima-kamui" rimarkis salikfoliojn, kiuj estis desiritaj de 1a Dio de Ĉielo ("Kandor-kamui") kaj defaligitaj de 1a Ĉielo ("Kandri") al tiu ĉi lando ("Ainu-mōsiri"), kaj kompateme sangis ilin al "susamoj. Sekve, "susam" estas 1a kripligita de la vorto "susupam"-o, kiu signifas 1a folioj de saliko, oni diras.

(Fino)

„Fabeloj de Andersen“の

Zamenhof 訳について

— „Historio de unu patrino“ の

異訳との対照 —

花園 大輔

„Historio de unu patrino“ は „Fabeloj de Andersen“ の Tria Parto の最初に出ている fabelo です。ZAMENHOF の名訳で読むと大変面白い。ある Danujo のある amiko から送られた Esperanta Biblioteko Internacia N-ro 2 “Fabeloj de Andersen” Tradukis F. Skeet-Gjörling の中に、同じ話の訳文が載っているので対照して読んでみました。ところが Zamenhof 訳で La infano kusis pala, la malgrandaj okuloj estis fermataj, となってる箇所が F. Skeet-Gjörling の訳では La infaneto estis pala, ki okuletoj malfermigis, となっていて、意味が全然反対であるために、私はハタと当惑した。岩波文庫本の『アンデルセン童話集』大畠末吉訳が原文からの訳で信頼できると思い、探してみたが、この話の載っているのが何巻であるかが不明のため、困つたまゝに捨てておいた。小樽図書館にも行ってみたが、岩波文庫本が揃えつけてなかつた。先月末に札幌を出たついでに、廻立札幌図書館で探したら 4.5 卷は書棚の端に並んでいたが、その中には「この話」が載っていないなかつた。私は毎日毎日 Historio de unu patrino のこの箇所が気掛りであった。本屋の書棚に『アンデルセン童話集』が 1 卷から 10 卷まで並んでいるので調べてみると 3 卷、5 卷が欠けていた。早速欠けている本を注文したら、品切れとのことで並んでいたが全部は揃つていなかつた。念のために巻 2 から探してみると、運よく巻 3 に載つていたので、早速求め帰り、対照してみると「赤ちゃんは、小さな眼をぢぢて、」と 2 卷に載つていたので、Zamenhof の訳が正しいことが判つた。それにしてもこの F. Skeet-Gjörling が malfermigis としたのは不審である。この libretto が発行されたのは 1923 年(大正 12 年)で、発行所は Esperanto-Verlag Ellersiek & Borel G.m.b.H. Berlin kaj Dresden となっている。Zamenhof の “Fabeloj de Andersen” の Tria Parto が発行されたのは 1932 年(昭和 7 年)であるから 9 年前に F. Skeet-Gjörling の訳は出ている。私はこの二つの Esperante tradukoj を較べてみよう。

Zamenhof の訳 —

Historio de unu patrino

Unu patrino sidis apud sia malgranda infano, si estis plera de timo, ke la infano mortos. La infano kusis pala, la malgrandaj okuloj estis fermataj, sia sprudo estis mallanta

ni de tempo al tempo interrompata de profunda enspito, simili al gemo; kaj la patrino tiam ankoraŭ pli dolorplene ektigardadis sian amatan.

F Skeel - Giöling 訳 —

Rakonto pri patrino
patrino sidis ĉe sia infaneto, ŝi estis tiel malgaja, ŝi timis, ke ĝi mortos. La infaneto estis pala, ĝiaj okuletoj malfermiĝis; nur malforte ĝi spiris, kaj kelkatoje profunde, kvazaŭ ekgemante; kaj ankoraŭ pli malgoje la patrino rigardis sian karuleton.

大畠 訳

ある母 親の物語

お母さんが赤ちゃんのそばにすわってねました。お母さんは、赤ちゃんが今にも死ぬのではないかと、それはそれほど配し、心を痛めてねました。赤ちゃんは小さい目をとがて、青い顔をしてねました。息もだいそうかすかでした。それでも、時々、ほっと溜息のやうに深い息をつくことがありました。すると、お母さんはほんとうに悲しくて、小さな魂の上をじつと見守つてねるのでした。

Zamenhof 訳 —

Jen oni ekfrapis je la pordo kaj eniris malriĉa maljuna homo, kiu estis envolvita en granda ĉevalkovrilo, ĉar tio varmigas, kaj varmon li bezonis, ĉar ekstere regis malvarma vintro. Ĉio kuŝis kovrita de glacio kaj neĝo, kaj kruda vento tranĉis al ĉiu la vizaĝon.

F Skeel - Giöling 訳 —

Jen iu frapis la pordon, kaj venis malriĉa, grandaĝa viro, envolvita en ĉevala kovrilo, ĉar ĝi varmigas, kaj tion li bezonis; estis ja malvarma vintro; ĉio ekstere estis kovrita glacio kaj neĝo; kaj la vento akre blovis tiel, ke la vizaĝo doloris.

大畠 訳 —

その時、ドアをコツコツたたいて、みすばらしい一人の老人がはいって来ました。老人は、あだなかそうな大きな馬衣をからだに巻きつけてゐるようでした。なにしろ寒い冬のことですから、老人にはそれがどうしても入用でした。家のそとは、なにもかも氷と雪の下に埋つてねました。風は顔を切るやうに吹いて來ました。

Zamenhof 説一

Ĉar la maljuna homo tremis de malvarmo kaj la infano nur ĝuste endormiĝis por momento, tial la patrino metis en la formon malgrandan poton kun biero, por varmigi ĝin por ia veninto. La maljuna homo sidis kaj lulis la infanon, kaj la patrino sidigis sur la sego tute apude de li, observis sian malsanancinanon, kiu profunde spiris, kaj levis la malgrandan manon.

F. Skeel - Gibling 説一

Ĉar la viro tremis pro malvarmo, kaj la infaneto momenten dormis, la patrino versis bieron en krucon, kaj ŝi metis ĝin en la formon por ĝin varmigi por li; sed la viro lulis la infaneton, kaj la patrino sidigis sur segon apud li, rigardante la malsanancinan infaneton, kiu tiel profunde spiris, kaj ŝi levis la maneton.

大畠 説一

老人が寒さにふるへてみるのを見て、お母さんは、赤ちゃんがちょっと眠ったところだったので、小さい壺のビールをストーブの中であたためてあげようと息つくり立ち上りました。すると老人は、代って腰をおろして、孫籠をゆりました。お母さんは老人のそばの椅子にすわって、病気の赤ちゃんを見守りました。赤ちゃんは深い息をつきました。そして、小さい手を動かしました。

Zamenhof 説一

„Cu vi ne opinias ankaŭ, ke mia filo restos vivanta? „ Ŝi demandis. „ Dio ne volas forpreni lin de mi! „

La maljuna homo, kiu estis la Morto mem, movetis iom strange la kapon, tio povis tiel same bone signifi. „ Jes, kiel „Ne“. La patrino sidis kun mallevitaj okuloj kaj la larmoj refiĝadis sur ŝiaj vangoj. Ŝia kapo fatigis peza, dum tri nuktoj kaj tri tagoj ŝi ne fermis okulon, kaj nun ŝi endormiĝis, sed nur por unu momento, poste ŝi, tre mante de malvarmo eksalte levigis, „Kio tio estas!“ Ŝi ekkriis kaj rigardis ciuflanken. Sed la maljuna homo malaperis, kaj ŝia malgranda infano ankaŭ malaperis, li forprenis ĝin kun si. Kaj en ĉi la angulo zumis kaj zumis la malnoya horloĝo, la granda plumbilo

pezilo ati
tis.

F. Skeel

„Cu ne ank
ne forprenos

Kaj la viro

la kapon, ka

supren rigar

fariĝis tiel

okulojn, kaj

suprensaltis

kriis rigardante

malaperis, la

la ĉambro

turniĝis, ja

kaj jen anka

大畠 説一

『この子はいつ

れたしから、本取

すると、老人は

いいやうにも、また

た。すると、涙が

まんじりともしな

間で、すぐはつと

さんは言って、あた

てしまつたのです。

大きな船の轡が、

まひました。

Zamenhof

La maltelia

Ekstere,

kaj ŝi diris

li forflugis

pezilo atingis la plankon, kaj bum! ankaŭ la horloĝo eksilensis.

■ Skeel - Giörling 訳 —

„Ĉu ne ankaŭ vi kredis, ke mi lin konservos?“ ŝi diris.. Dio ne forprenos lin de mi!“

Kaj la viro — kiu estis la Morto mem — strange balancis la kapon, kaj tio povus signifi jes aŭ ne egale. La patrino mal-supren rigardis, kaj la larmoj fluis sur ŝiaj vangoj; — ŝia kapo fariĝis tiel peza! Tri noktojn kaj tri tagojn ŝi ne fermis la okulojn, kaj nun ŝi ekdormis, sed nur unu momenton, tiam ŝi subite suprensaltis, tremante pro malvarmo. Kio estas tio! Ŝi kriis rigardante eirkau ŝi; sed la viro estis for, sia infaneto malaperis, li estis gin preninta kun si, kaj en la angulo de la ĉambro senĉese la radaro de l'antikva horloĝo zumante turniĝis, la granda plumbopezilo subeniris tekte ĝis la planko, bum! kaj jen ankaŭ la horloĝo ĉesis funkcii.

大畠 訳 —

『この子はいつまでも、わたしのものですわね!』とお母さんは言ひました。『神様はこの子をわたしから、お取りあげにはならぬでせうね!』

すると、老人は——この人は実は死神でした——妙なうなづき方をしました。それは『さうだよ』といふやうにも、また『さうではない』といふやうにもとれました。お母さんは、じつとうなだれました。すると、涙が頬のうへに流れました、——頭が重くなりました。無理もありません、三日三晩、まんじりともしなかつたのですから。そして恩はずとろとろとしました。しかし、それもほんの一瞬間で、すぐはつとしてとび上って、奥さに身ぶるひしました。『おや、どうしたんでせう!』とお母さんは言って、あたりを見まほしました。老人もみません。赤ちゃんもみません。老人がつれて行つてしまつたのです。向ふの隅で、古い時計がブルル、ブルル! と音をたててねました。やがて、大きな鉛の鐘が、すーっと床の上まで下りて来ました。そして、コトンと音がして時計は止まつてしまひました。

Zamenhof 訳 —

La malfeliĉa patrino elkuris el la domo kaj volis sian infanon. Ekstere, meze de la nêgo, sidis virino en longaj nigraj vestoj, kaj ŝi diris: „La Marto estis tie en via loĝejo, mi vidis, ke li forflugis kunvia malgranda infano; li flugas pli rapide ol la vento, kaj neniam li alportas returne tion, kion li prenis!“

"Diru al mi nur, kiun vojon li iris!" respondis la patrino, "diru al la vojon, kaj mi lin trovos!"

"Misciias la vojon!" diris la vitino en la nigraj vestoj, "sed antaŭ ol mi ditos ĝin al vi, vi devas kanti al mi ĉiujn kantojn, kiujn vi kantis al via īfano. Mi amas ilin, mi jam antaŭe aŭdis ilin, mi estas 1a Nokto, mi viais viajn larmojn, kiam vi kantis."

F. Skeel - Giörling 訳 —

Sed 1a malfeliĉa patrino forkuris el la domo kaj vokis sian infaneton,

Ekstere, neze de 1' meğamasoj, sidis virino en longa, nigra vestaĵo, kaj ŝi diris: "La Morto estis en via ĉambro; mi vidis, ke ĝi rapidege forkuris kun via infaneto; ĝi iras pli rapide ol la vento; ĝi neniam reportos, kion ĝi prenis!"

"Diru nur, kiun vojon ĝi iris!" petis la patrino, "nomu nur la vojon, kaj mi retrovos ĝin,

"Mi konas la vojon," respondis la vitino en la nigra vestaĵo" Sed Antaŭ ol mi nomos ĝin, vi devas kanti al mi ĉiujn kantetoj, kiujn vi kantis al via infaneto; mi ŝatas aŭdi ilin, mi jam ilin aŭdis antaŭe; mi estas la nokto, mi vidis vian ploron, dum kiam vi kantis!"

太畠 訳 —

疲れにも、お母さんは家からとび出して、赤ちゃんの名をよびました。

その家のなかに、長い黒い着物をきた一人の女がすわってねました。その女の人はかう言ひました。『死神は今まで、あなたの部屋にゐたんですが、いましがた赤ちゃんをつれて、いそいで行つてしましましただけ。何しろ夙よりも速いのですからうね。それに、一だんつれて行かれたものは、二度と返すことはありませんよ。』

『どの道を行ったか、知つていたらどうぞをして下さい』とお母さんは言ひました。『道さへをして下されば、わたしが探しますからよ。』

『それは知らないこともありませんが』と黒い着物の女は言ひました。『それを言ふ前に、まづ、あなたがいつも赤ちゃんにうたつてあげてねる歌を、みなわたしにうたつてくれなければいけません。わたしはあの歌がすきなんですよ。前々から聞いてみますよ。わたしはね、「夜」なんですよ。あなたが歌をうたいながら、涙をこぼしてみると見ましたよ。』

Zamenhof 訳 —

"Mi kantos ĉiujn, ĉiujn!" respondis la patrino, "sed ne retenu min, por ke mi povu lim kuratingi, por ke mi povu trovi mian

infanon!"

Sed la Nokto sidis muta kaj silentia; tiam la patrino interplektis la manojn, kantis kaj ploris, kaj granda estis la kvanto de la kantoj, sed ankoraŭ multe pli granda la kvanto de la larmoj. Kaj tiam la Nokto diris:

"Tenu vin dekstre kaj enita en la mallumanan pinarbaron, mi vidis, ke tiem fokiris la Morto kun via malgranda infano."

Profunde en la arbaro la vojoj kruciĝis, kaj ŝi plu ne sciis, kien ŝi devas iri. Tie staris dormarbeitajo, kiu havis nek foliojn nek florajn, sed estis ja malvarma vintra tempo, kaj prujno kuſis sur ĝiaj branĉoj.

F. Skeel-Giörling 訳—

"Ĉiujn, - ĉiujn mi kantos!" diris la patrino, "sed ne haltigu min tie, ke mi povos ĝim atingi kaj trovi mian infaneton!"

Sed la nokto sidis muta kaj silentia; tiam la patrino tordis siajn manojn, ŝi kantis kaj ploris, kaj estis multe da kantetoj; sed ankoraŭ pli multe da larmoj, kaj jen diris la nokto:

"Iru dekstren, en la mallumanan abialon, tien la Morto forportis vian infaneton!"

Profunde en la arbaro la vojo kruciĝis, kaj ŝi ne sciis plu, kiun vojon ŝi devas laŭiri; tie staris dormarbeitajo, nek foliojn nek florojn ŝi havis, estis ja malvarma vintro, kaj sur la branĉoj pendis glaciaj kristaloj.

『ねえ、みんなうたいます。みんな!』とお母さんは言ひました。『でも、どうかわたしをとめないで! さうすれば死神に遇ひついで、坊やが取りかへせます。』

けれども夜は何も言はないで、じつとすわったまゝでした。しかたがなくお母さんは、悲しみに手をもみながら歌あては泣き、泣いては歌ひました。かうして、沢山の歌をうたひました。けれども、こぼした涙はそれよりも、もっと沢山でした。すると「夜」が言ひました。『右の方へおいでなさい。さうして、暗いもみの木の森の中へおはいりなさい。そつちの方へ、死神が赤ちゃんをつれて行くのが見えましたよ。』

森の中へ深くはいって行きますと、道が十字になってねました。お母さんは、ど"の道を行けばいいのか分らなくなりました。すると、そこに、一株のいばらが立ってみました。寒い冬のこととて、葉一枚、花一輪ついてねませんでした。だだ、氷柱(つらら)が枝にさがつてゐるだけでした。

(凡太郎 考)

この文のなかで不審なのは、大畠訳や F. Skeet - Giörling 訳で「暗いもみの木の森」となっている所を何故 Zamenhof は eniu en la malluman pinarbaron と訳したかである。pinarbaro がり松の林、松の森、であって松林ではない。川崎先生の「合説語辞典」にも pinarbaro 松林(F. 32)となっている。

kaj prujo kuſis sur ĝiaj francoj, そして白い霜がいばらの枝の上に積っていた。と Zamenhof は訳しているが、大畠訳には「死神が枝にさがつてゐるだけでした」とあって、F. Skeet - Giörling 訳の kaj sur la branĉoj pendis glaciaj kristaloj. の方が大畠訳に近いようだ。Zamenhof が原文から離れて上述のように訳したのは何か考へがあつての事だろうと思はれるが、私には詳らない。誰方が御示教を賜れば幸甚。

Zamenhof 訳 —

“Cu vi ne vidis 1a Morton, preterpasantan kun mia kdra infano?”

“Jes!.. diris la dormarbetajo, “sed mi ne diros, al vi kium vojon li iris, sevi antaue ne varmigas min ĉe via koro; mi frostiĝas, mi fariĝas absoluta glacio.”

Kaj forte ŝi alpremis 1a dormarbetajon al sia koro, por ke ŝi povu bone varmiĝi, kaj la dornoj penetris al ŝi en la karnon, tiel ke la sango elfluis per grandaj gutoj, sed 1a dormarbetajo elkreskigis, freŝajn verdajn foliojn kaj florajoj disvolvigis en la malvarma vintra nokto, tiel varme estis ĉe la malgoja patrino; kaj 1a dormarbetajo priskribis al ŝi la vojon, kiun ŝi devas iri.

F. Skeet - Giörling 訳 —

“Cu vi ne vidis 1a morton preterpasi kun mia infaneto?”

“Certe,” respondis la dormarbetajo, sed mi ne diros, kiun vojon ŝi iris, se vi ne antaue min varmigas ĉe via koro; mi mortas pro la fredo, mi tute glaciĝas.”

Kaj ŝi premis 1a dormarbetajon al sia koro, tiel firme, por ke ŝi bone varmiĝu, kaj la dornoj trapikis ŝian korpon, kaj grandaj sangogutoj elfluis, sed en la frostata vintro-nokto freŝaj verdaj folioj kaj floroj ekkieskis, tiel varme ĉe la koro de 1' malgaja patrino, kaj 1a dormarbetajo montris al ŝi la vojon, kiun ŝi devas iri.

大畠 訳 —

『もし！死神が通のを見かけませんでしたか？わたしの命をつれて！』

『うん！』といばらは言ひました。『けれども、その前に、わたしを胸に押しつけて暖めてくれなければ、此の道を行つたが言ひませんよ。わたしは凍死にそうなんだ。ぐずくずしてみると、すっかり氷になってしまふ！』

そこでお母さんは、いばらをしっかりと胸に押しつけて、よく暖まるようにしてやりました。どうが肉に刺さつて、血が止まらず大きめの創口になつて、流れました。そのかわりいばらは、みるみる生き生きとした緑の芽を出して、この寒い冬の夜に花を咲かせました。悲しんでねお母親の胸といふものは、こんなにも暖かなものでした。そこで、いばらは、お母さんの行く道をしへました。

(凡太郎考)

kaj la domarbetajo priskribis al si la vojon (Z)

montris al si .. (F.Skeel)

Zamenhof は「道」を示す(おしゃる)のに priskribi al を montri al の代りに使っているのが格別面白く思はれた。priskribi は一般的には「記述する」の意であるのに-----

Zamenhof 訳 —

Poste ŝi venis al granda lago, kie oni vidis nek Ŝipon nek boaton. La glacio sur ĝi ne estis ankoraŭ sufice fortika, por ŝin transporti, kaj la akvo ne estis sufice nekovrita kaj grata, por ke ŝi povu kuraĝi travadi ĝin, kaj tamen transiĝi ŝi nepre devis, se ŝi volis trovi sian infanon. En la malespero ŝi kuſigis, por eltrinki la lagon, kaj tio por homo estas ja ne ebla. Sed la aflikta patrino pensis, ke eble okazos miraklo.

“Ne, tio ne estas farebla !” diris la lago, “prefere mi ambaŭ rigardu, ĉu ni ne povos interkonsenti. Kolekti perlojn estas mia pasio kaj viaj okuloj estas la du plej helpaj perloj, kiujn mi ĝis nun vidis. Se vi volas elplori ilin en min, tiam mi transportos vin al la granda florarmejo, en kiu la Morte loĝas kaj kulturas florojn kaj arbojn; ĉiu el ili estas homo vivo.”

F.Skeel-Giörling 訳 —

Si foriris kaj atingis grandan lagon, kie travigis nek Ŝipo, nek boato. La glacio ne estis sufice forta por porti ŝin, kaj la lago estis tiel profunda, ke ŝi ne povus ĝin trapasi, tamen ŝi devis, por retrovi sian infaneton; jen ŝi kuſigis, por eltrinki la tutan akvon de la lago, kaj tio ja estas meebla al homo; sed la malgaja patrino pensis, ke povus okazi iu miraklo.

“Ne, tio neniam prosperos al vi !” diris la lago, “pli bone estos, se mi povos fari interkonsenton kun vi. Mi amas perlojn, kaj viaj okuloj estas la plej brilaj,

kiujn mi vidis. Ploru, ĝis kiama ili elfalos, kaj donacu al mi; se vi volas tion fari, mi rekompence portos vin al la granda florejo, kie la morto logas kaj prizorgas florojn kaj arbojn. Ĉiu el ili estas homa vivo!"

大畠 訳 —

やがて、お母さんは大きな湖へ出ました。そこには船もボートもありませんでした。湖に張ってゐる氷は、お母さんをのせるほど、堅くありませんでした。さうかといって、歩いて渡らうとするには、氷が邪魔になり、瀬もそんなに浅くありませんでした。けれども、赤ちゃんを見つけようと思へば、どうしたって、この瀬を向ふへわたらなければなりませんでした。お母さんは、がばと、そこへ腹ばいでになりました。湖の水を飲みほさうと愚つて！ そんなことは、だうてい入間わざで出来ることではありません。けれども、悲しんでゐるお母さんは、もしや奇蹟でも起こりはしないかと思つたのでした。

『いや、だめだ！ そんなわけには行きませんよ』と湖が言ひました。『それよりか、どうだね、物は相談だが！ 実はわたしは眞珠を集めるのが道楽なんだよ。ところで、あんたの眼は、これまで見たうちで、一番澄んだ眞珠だ。もしもあんたが、泣いて、眼を流し出してくれるなら、わたしはあんたを、向ふ岸の大きな温泉まではこんであげよう。死神はそこに住んでて、花や木の世話をしているのだ。その花や木の一つ一つが、つまり人間の生命なのだよ。』

Zamenhof 訳

"Ho, kiam mi ne fordonus, por veni al mia infano ! " respondis la kompatinda patrino kun larmoj, kiuj nun ekfluis ankorau pli abunde, ĝis siaj okuloj talis sur la fundon de la lago kaj fariĝis du grandvaloraj perloj; sed la lago ŝin levis, kvazau si sidus sur balanca seĝo, kaj per unu eksvingo si transflugis sur la transan fordon, sur kiu statis mej larĝa mitinda domo. Oni ne sciis, ĉu ĝi prezentas morton kun arbaroj kaj kavernoj, aŭ ĉu ĝi estas faritajo de homa mano; sed la kompatinda patrino ne povis ĝin vidi, si estis ja ekplorinta siajn okulojn.

F. Skeel - Giörling 訳

"Ho ! Eion mi donos, por veni al mia infaneto !" ditis la ploranta patrino, kaj ŝi ploregeis ankorau pli multe, kaj siaj okuloj elfalis ĝis la fundo de ilago kaj fariĝis du multekostaj perloj; sed la lago ŝin levis, kvazau si estus sidanta en balancilo, kaj si flugis al la kontrau bordo. Tie staris stranga domo, grandege; oni ne sciis, ĉu ĝi estas iu monto kun arbaroj kaj kavajoj, aŭ ĉu ĝi estas konstruita el carpentajo, sed la malfeliĉa patrino nepovis tion vidi; ŝi ja estis plorinta, ĝis kiama la okuloj elfalis.

大 戲 訳

じえ、！ 場やのところへ行けるなら、何だってあげないものがありませうか！」と泣きほらした目をしたお母さんは言ひました。そして、なほとめどもなく泣いたものですから、だうとう両方の眼が流れ出て、湖の底に沈んで、二つの美しい眞珠になりました。すると、湖はお母さんを、ちやうど、ぶらんこにでもせたやうに、高々と持ち上げました。そして、ただ一ゆれで、お母さんは向ふ岸に飛んで行きました。そこには、何哩とも知れぬ不思議な家が立っていました。けれども、それはむいとい森やほり穴のある自然の山なかのか、それとも、入闇が建っていたものなのか、ちょっと見ては誰にも分りませんでした。けれども、どつちみち、哀れなお母さんにはそれが見えませんでした。両の眼は、泣いて泣いて、流し出してしまったのですから。

Zamenhof 訳

"Kie mi povas trovi la Morton, kiu foriris kun mia kara infano!" Ŝi gemitis.

"Ĉi tien li ankoraŭ ne alvenis," diris la maljuna tonibistino, al kiu estis komisiita la inspektado super la granda florvarmejo de la Merto. "Kiamaniere vi povis veni ĉi tien, kaj kiu al vi helpis?"

"La bona Dio al mi helpis!" Ŝi respondis; "Li estas kompatema, kaj vi ankaŭ estas kompatema! Kie mi povas trovi mian karan infanon?"

"Sed mi ĝin ne konas!" diris la virino, "kaj vi ne povas vidi! Multe da floroj kaj arboj forvekkis en ĉi tiu nokto, la Merto baldaŭ venos kaj transplantos ilin! Vi certe scias, ke ĉiu homo, konforme al sia esenco, havas sian vivarbon aŭ sian vivfloron; ili aspektas kiel altaj kreskajoj, sed havas korbatadon. Ankaŭ infanaj koroj povas jam batii. Aŭskultu la batadon de la koroj, eble vi povos rekoni la koron de via infano. Sed kion vi donos al mi, se mi diros al vi kion vi ankaŭ krom tiu devas fari?"

F.Skeel-Giörling 訳

"Kie mi povas trovi la Morton, kiu foriris kun mia infaneto?" Ŝi ditis.

"Ĉi tien ĝi ankoraŭ ne alvenis!" diris la maljuna salkistino, kiu gardis la grandan florujon de l'merto. "Kiamaniere do vi povis trovi ĉi tiun lokon, kaj kiu vin helpis?"

"Dio min helpis!" Ŝi respondis. "Li estas kompatema, kaj tia certe ankaŭ vi estos! Diru, kie mi povas trovi mian infaneton?"

"Mi ne scias," ditis la sarkistino, "kaj vi ja ne

(Truc)

povas vidi! Multe da floroj kaj arboj vejkis ĉi tiun nokton, la Morte baldaŭ venos, por ili teplanti! Vi certe scias, ke ĉiu homo posedas sian propran vivarbon aŭ floron, kiu estas konforma al ĝia animo; ili aspektas kiel aliaj kreskajoj, sed ili havas horon frapantan; infama koro povas ankaŭ frapi! Serĉu tiajn informojn, eble vi povas rekoni la korfrapon de via infaneto, sed kion vi volas doni al mi, se mi diras nun, kion plue vi devas fari?"

大畠謨

『坊やをつれて行った死神にあひたいのですが、』とお母さんは言ひました。

『まだ此處へはもどって来なさらないよ!』と死神の大きな温室の世話をしてゐる墓守の婆さんは言ひました。『だけど、どうしてお前さんは、ここへ来る道が分ったんだね? 誰が助けてくれたんだい?』

『神様があ助け下さつたのです!』とお母さんは言ひました。『神様はお情け深いお方です。どうかあなたも、やさしくして下さいね! わたしの坊やはどこでせうか。』

『そんなこと、わざわざ分るもんかね!』と婆さんは言ひました。『それに、お前さんは目が見えないんぢやないか! — それはそうと、昨夜(ゆうべ)は沢山、花や木がいぼんでしまったんだよ。だから、まづつけ死神が来て、植えかへなさるだらうよ。お前さんは知つてねがかるか知らないが、人間は誰でも、性分に癌じて、あいめい命の木が、もしくは命の花を持つてゐるのだよ。ちよつと見たところでは、あだり前の植物のやうだけれども、命の木や、命の花には心臓がときどきしてあるからすぐ分るよ。子供の心臓だつても、ときどきしてることは言ふまでもないさ! そばへよつてごらん。お前さんの赤ん坊のが聞えるかも知れないよ。だけどね、その先のことをお前さんにをへたら、お前さん、わたしに何をおくれかい?』

— daūrigota —

原稿募集

◆ JAP. でなら「稿用紙」に

◆ ESP. でなら「綴字」をはつきり

創作・評論・詩何でも構いませんが特に地方
からの amireca なそして serloza な
批評を歓迎します

◆ 締切は来年1月本日まで

◆ 提出先 小樽市花園町東3の11 山賀方

小樽エスペラント協会

又は 小樽市住之江町9の8 山本昭二郎 宅

(Tiu ĉi verko estas tradukita esperantен. Malfirmu ĩa 16-anjaron.)

みたされぬ日のつぶやき

…副題…思索のロンド

佳山 やす子

(1. 自殺と時間)

湖上でボートにのっていた時、或る考へが私をおそった。その美しく澄んだ緑の水の中に或る力を感じて恐かった。その考へというのは、自殺というものは非常に時間に影響されるという事だった。生きとし生けるものは大きな時に抱かれ、自分のすべて、生も死も老いも若さも永遠に向って流れている大きな時にゆだねている。私は思う……死をみつめている魂に対して時間は微妙な力をもつ。それは救いにも破滅にもなる。自殺には時間的な一本の道が必要である。比較的最近、私は“命うるわし”という映画を見た。その中で、自殺をはかった人々が池に投げられた小石の音で救はれたくだりがある。たしかに瞬間が、即ち時が彼等を救つたのである。もし我々が自由な時を沢山もつていて、恥業は勿論、小さな義務も持たなかつたら我々はきっと悩むだろう。始めの間は我々は常にしたいと思っていた事を喜んでするだろう。然し間もなく、その様な生活にあきるだろう、過剰な時間は必然的に、我々をして自分の内部に向けしめるだろう。その時から不幸が始まる。自分自身について永く意識する時、何と吾々は多くの不愉快なものを我々の中にみつける事だろう。朝起きは生活への愛へ向くる。そして愛は自己への信頼からくる。自分をあらわす仕事のない生活の中に我々は自己への信頼も尊敬も愛も得ることが出来ない。その悲しい心は時間と空間のすべてを否定して、唯一の救いとしての死を想う。私はそうして自殺したかわいそうな若い人々を知っている。

(2. 時間と女性)

窓のそばで書下をあんでゐた時、或考へが私をおそった。それは、男は時間の外にあり、女は時間の中にあるという事である。何故なら、一般に女の入達は自分の家庭でたゆる事のない多くの仕事をとりまかれ、仕事に追われ、しばられてい。従つて、彼女等はいつも時間を意識している。然し一般に男の入達は時間の中の生活（それは恥業という名で呼ばれているもの）を終えた時、彼等は時間をこえた時間、全く自分の時間をもつ事が出来る。それが本当の生活である、そしてそれがすべての男の入達を成長させる。彼等は無意識に時間の外に立っている。何という幸福でせう。然しこれ私の考へは眞理ではない。何故なら、それは時と所に影響されるからです。どうでせう？

(つづく)

Kiu mortigis lin?

ŪAKISAKA—Keiji

Sur la strato malluma, unu viro haltigis siajn piedojn, kaj alvokis al alia viro piediranta.

Hej, maldika viro!

Ĉu mi? Kion vi volas al mi? Diru rapide!
Mi estas okupita

Viro A—La afero estas tute simpla. Ĉu vi volas vivi aŭ morti? Kiel do vi pensas?

Viro B—Estas sensencaĵo! Ĉiuj homoj volas vivi, sed kia estas via kapo?

Tiam preterpasis la tria viro, kaj li aŭdis ilian paroladon. Kaj demandis ilin,

Kion vi estas parolantaj tie?

Viro B—Kiu estas vi? Mi ne konas vin.
Ĉu vi estas la konatulo de tiu ĉi viro? Kaj ĉu vi ankaŭ deziras morti. Kiel. Ii?

Viro C—Deziras morti? Kiu?

Viro B—Estas ĉi tiu viro! (Li montris per sia fingro ĝin viron A) Li deziras morti.

Viro C—Hum, (li rigardis la viron A refoje)
Entute li aspektas tia, ke li estas Kun la dio Morto.—
sed mi ankorau ne deziras morti.

Viro B—Certe jes, mi ankaŭ pensas tiel, sed tiu afero estas tute sensenca. Mi revenu, mi estas okupita.

Viro C—Mi ankaŭ devas iri.

Du viroj foriris. Rigardante ilin,

Viro A—Finfine ili foriris, sed ili ne scias la esencon de morto, ha, ha, ha. Eĉ mi ankaŭ ne deziras morti. Per mono, potenco, virino, rango, honoro kaj laboro, ĉiuj homoj suferigas min. Ĉu ĉiuj volas min mortigi? Jes, ĉiuj akompanas min al morto. Kaj ankaŭ eĉ mi mem!

Viro A sole foriris murmurante sur la strato malluma.....

Dankoⁿ pro via bonkoreca salutkarto
 al "LEONTODO". Ni grupanoj dankas al
 S-ro S.Sakamoto, s-ro K.Močizuki . s-ro C.Kobajaši,
 s-ro G.Hiebatake , s-ro Ŝ.Mijake , s-ro Ŝ.Satojoši, s-ro H.
 Maekaŭa, s-ro H.Šinoda. s-ro T.Tanaka . kaj aliaj.

Jam ni ricevis vian entuziasman organon.
 Ni esprimas al vi dankon pro la donacaĵo
 al ni. Kaj ni esperas vian prosperon.

Verda Monteto, La Stelo de Yamagata ,
 La Torĉo , Oomoto , La Suno Kores-
 pondo kaj Filatelo, Studenta Vivo
 en Japanio kaj aliaj .

收 入 (敬稱 略)		支 出	
10.19	新 田	200	前日線越 678
" 21	中 沢	50	西洋紙 720
" 25	山 本	220	表 紙 260
" "	土 田	150	切手(寄贈用) 400
28	佳 山	100	はがき(乙祭案内状) 125
" "	江 口	90	インク 300
" "	Asocianoj	180	石 油 30
11.15	稗 園	200	原 紙 140
" 25	齋 田	300	光熱費其他雜費 130
" "	山 賀	1000	
" 29	下 山	50	
		2540	
			差 引 -243
			2783

上記、如キ次オテ中々困難ナ状態ニアリ
 マス御協力ヲ仰ギマス

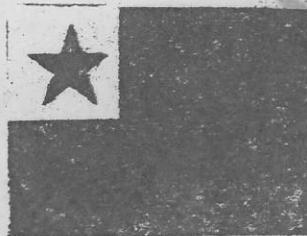
POSTSKRIBO

Y.

これで、ようやく“LEONTODO”もオ4号を出した。7月に着手してから、年内にオ4号迄出せたということは大成功だった。しかし、いろんな点でまだまだ快心のものが出来ないでいる。その規模に於て、その内容に於て、まだ編輯印刷技術の拙劣さに於て、私達の目的とするものには程遠いのである。来年の今頃、“LEONTODO”はどうなっているだろうか。続刊されていて、内容もより充実し、より活潑なものになっているだろうことを信じたい。

今便は13篇集まつた。オ3号に勝るとも劣らぬ多彩さである。寄稿者の諸君の辛苦に感謝している。12月15日はザメンホフ祭（小樽では一日繰上げて14日）だし、その10日後にはクリスマスだし、また駄走でもあるしするので、今年の掉尾の作品集にしたかった。そして、それは或程度みだされたと思っている。期待された札幌の Kongreso についての印象記が一つもなかつたのはさびしい。 Kongreso では、道内各地からの partoprenantaj (参加者) に Nro3 を各一部宛贈呈し、協力を要請したので、Nro4には札幌や由仁の samideanoj (同志) からぽつぽつ寄稿でもあるかと期待したが、一編も入手出来なかつた。これもさびしい。一つ。尤も salute をくれた人はある。オ5号にこそはと期待している。*

小樽の最も aktiva な samideano STO TAKAHASI が航海に出てしまつたので、編輯やら印刷やらの点でいろいろと不便をかんじた。しかし、これも aktiva な samideano STO TUTIDA が労力の提供方を申入れてきたので、孤軍奮斗でいささか参つた編輯子が大喜こひで彼の好意を利用したのは勿論のこと。オ5号には samideano TAKAHASI のアメリカ印象記が私達に披露されるだろう。ちなみに彼の帰國は来春二月中旬とか。

* 每号、私は原稿集めに haccaki になっている。原稿の締切日がはっきりしていても守られないのが常で、一番最初に原稿をくれた人と一番あとでくれた人とは、實に一ヶ月ものひきがある。それはあたかも幼稚園児を整列させる保姆の苦心にも似て

LEONTODO N-ro 4

1952年12月14日発行 (120)

発行人 小樽市花園町東3丁目11番地
山賀眼科内

小樽エスペラント協会

編輯・印刷者 小樽市住江町9丁目8番地
山本昭二郎

定価 15円 (但し地方の方は郵税8円加算)